

24

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

«Μή ἐκθαμβε-
σθε. Ἰησοῦν ζητεί-
τε τὸν Ναζαρηνόν,
τὸν ἐσταυρωμένον.
Ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν
ὧδε ἴδε ὁ τόπος,
ὅπου ἔθηκαν αὐ-
τόν!...»

(Μάρκ. 16,6)

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ
ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ
ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 (ΜΟΝΗ ΠΕΤΡΑΚΗ)
ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 72-112

ΕΤΟΣ Γ'.

ΑΘΗΝΑΙ, 17 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1955

ΑΡΙΘ. 16 (103)

“ΕΟΡΤΩΝ ΕΟΡΤΗ,,

Ἑορτῶν εορτῆ καὶ πανήγυρις πα-
νηγύρεων!... Ἐύρεθῃ κενὸς ὁ τάφος
τοῦ Χριστοῦ καὶ ἐγέμισεν ὁ κόσμος
ὀλόκληρος ἀπὸ τὴν χαρὰν τῆς Ἀνα-
στάσεως!... Ἐνίκησε τὸν κόσμον τῆς
ἁμαρτίας Ἐκεῖνος, πὸν ἦλθεν εἰς τὸν
κόσμον διὰ νὰ μᾶς δώσῃ τὴν δύναμιν
νὰ εἰμεθα ἀνώτεροι τοῦ κακοῦ!...

Οἱ κίνδυνοι δὲν
Τον εἶχαν κάμει
ποτὲ νὰ ὑποχωρή-
σῃ τὰ ἀγαθὰ τῆς
ζωῆς δὲν Τον ἔκα-
μαν ποτὲ νὰ καμ-
φθῇ ἢ κολακεία
τοῦ κόσμου δὲν ἠμ-
πόρεσε νὰ ὑποτάξῃ
τὴν ἀρετὴν Τον τὸ μῖσος τῶν ἀνθρώ-
πων δὲν κατώρρωσε νὰ τὸν ἀποδαρῶ-
νῃ εἰς τὸ ἔργον Τον!... Ἐλέησε τὴν
ζωὴν Τον μέσα εἰς μίαν ἀπέραντον ἀ-
γάπην καὶ καιρῶσιν, πὸν ἐπλημύ-
ριζε μέσα Τον καὶ ἐχόνετο γύρω Τον
καὶ ἀνεκούφιζε καθένα, πὸν Τον ἐπλη-
σίαζε μὲ εὐλογοῦναι καὶ μὲ πόνον διὰ
τὴν σωτηρίαν. Καὶ μὲ ὄλην τὴν γα-

λήνην καὶ τὴν ἀταραξίαν τῆς θεϊκῆς
Του ψυχῆς ὑπέμεινε τὸ ἀδικὸν μαρ-
τύριον, εἰς τὸ ὅποιον Τὸν ὑπέβαλεν
ἢ μοχθηρία τῶν ἀμετανοήτων ἐκμε-
ταλλεντῶν παντὸς ἱεροῦ καὶ δόλου!...
Καὶ κατέβῃ μέχρι τοῦ Ἄδου, ὡς ὁ
τελευταῖος ἐκ τῶν θνητῶν, ὕστερα
ἀπὸ ἓνα θάνατον, εἰς τὸν ὅποιον

κατεδίκαζαν μόνον
τοὺς μεγάλους ἐγ-
κληματίας! Ποῖος;
Ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ,
ὁ Βασιλεὺς τῶν
Ἀγγέλων!...

Ἄλλ' ὅσον οὐκ η-
ρότερος ἦτο ὁ ἀ-
γόν, ὅσον μεγαλυ-

ΥΜΝΟΙ ΤΟΥ ΠΑΙΣΧΑ

Καταβασία. Ἕχος Α'.

Αὕτη ἡ Κλητὴ καὶ Ἁγία Ἡμέ-
ρα, ἡ Μία τῶν Σαββάτων, ἡ Βα-
σιλὶς καὶ Κυρία, εορτῶν Ἑορτῆ
καὶ Πανήγυρις ἐστὶ πανηγύρεων,
ἐν ἣ εὐλογοῦμεν Χριστόν εἰς
τοὺς αἰῶνας.

τέρα ἢ θυσία, τὸσον καὶ ἡ νίκη Του
ὑπῆρξε λαμπροτέρα. Καὶ τὴν νίκην
αὐτὴν ὁ Χριστὸς τὴν ἐκέρδισε διὰ
λογαριασμὸν ὀλοκλήρου τῆς ἀνθρωπό-
τητος, τὴν ὁποίαν καὶ ἀντεπροσώπευ-
σεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ Τον. Ἀπὸ τῆς ἡ-
μέρας ἐκείνης δὲν ἔχει πλέον καμμίαν
πραγματικὴν ἐξουσίαν ὁ θάνατος καὶ ὁ
Ἄδης δὲν κατέχει πλέον κανένα νε-

κρὸν ὀριστικῶς! «Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, κἂν ἀποθάνῃ, ζήσεται», εἶπεν ὁ Χριστός. Καὶ εἶναι ἀπὸ τότε ἀπλή γέφυρα πλέον ὁ θάνατος, διὰ τῆς ὁποίας οἱ πιστεύοντες μεταβαίνουν πρὸς τὴν παλαιὰν Πατρίδα, πρὸς τὴν ἀληθινὴν Μακαριότητα, πρὸς τὸ αἰώνιον Φῶς, πλησίον τῆς μοναδικῆς Ἀληθείας.

«Φωτίζου, φωτίζου ἡ νέα Ἱερουσαλήμ», ψάλλει τὰς ἡμέρας αὐτὰς μὲ ἰδιαιτέραν ἀγαλλίασιν ἡ Ἐκκλησία μας. Καὶ ὅλοι, ὅσοι εὐλικρινῶς πιστεύουν εἰς τὴν δύναμιν τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, αἰσθάνονται, ὅτι δὲν ἠμποροῦν νὰ φοβηθοῦν ἐμπρὸς εἰς

κανένα ἐμπόδιον. Διότι ἰδικῆ των εἶναι ἡ νίκη καὶ ἡ ἐξουσία, τὴν ὁποίαν ἐκέρχισεν ὁ ἀναστάς Ἰησοῦς.

Ἄν σὺ, ἀγαπητέ μου φίλε, δὲν αἰσθάνεσαι, τυχόν, τὴν δύναμιν αὐτὴν ἀκόμη, τοῦτο σημαίνει, ὅτι ἔχεις ἀνάγκην νὰ ἐπισχύσης περισσότερο τὴν πίστιν σου, νὰ καθαρῶς περισσότερο τὴν καρδίαν σου, νὰ ὑψώσης περισσότερο τὸν νοῦν σου. Ποτὲ ὅμως δὲν πρέπει οὔτε ν' ἀποθαρονηθῆς, οὔτε νὰ ὀπισθοχωρήσης. Διότι μόνον οἱ μέχρι τέλους ἀγωνιζόμενοι ἀναδεικνύονται νικηταί, ἐκεῖνοι ποῦ δὲν φοβοῦνται ποτὲ τὸν ἀγῶνα.

Η ΕΚ ΤΟΥ ΤΑΦΟΥ ΧΑΡΑ

«Χαίρετε»!

Εἶναι ἡ πρώτη λέξις, τὴν ὁποίαν ἀπήθυσεν ὁ ἀναστάς Ἰησοῦς πρὸς τὰς Μυροφόρους γυναῖκας καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τοὺς Ἀποστόλους καὶ σύμπαντα τὸν κόσμον τῶν πιστῶν.

«Χαίρετε»! Χαρὰ εἶναι, καὶ χαρὰ ὀλοκληρωμένη, ἡ ἅγια Ἐρησκεία τοῦ Χριστοῦ. Μὲ τὸ «χαίρει» προσεφώνησεν ὁ Παβριῆλ τὴν Παναγιάν καὶ εὐηγγελίσθη τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἀπὸ τῶν δεσμῶν τοῦ Σατανᾶ.

«Χαρὰν μεγάλην εὐαγγελίζομαι ὑμῖν, ἥτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ», εἶπεν ὁ Ἄγγελος τῶν Χριστουγέννων πρὸς τοὺς ἀγρευοῦντας ποιμένας.

«Χαίρετε», προσφωνεῖ τώρα ὁ ἀναστάς Κύριος τὰς Μυροφόρους, αἱ ὁποῖαι τὸν ἠκολούθησαν ἀπὸ τῆς συλλήψεως καὶ τῶν προηγουμένων μέχρι τῆς καταδίκης, τῆς γλεύους καὶ τοῦ διασυρισμοῦ, ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ μέχρι τῆς ταφῆς, καὶ ἥδη κατέφθασαν ἅμα τῇ ἐπιφωσκούσῃ ἡμέρᾳ τῆς Ἀναστάσεως, πρῶται εἰς τὸν

Τάφον, ἵνα ἀλειψώσιν αὐτὸν μὲ τὰ μύρα τῆς λατρείας τῶν.

Χαρὰν ἐπαγγέλλεται ἡ χριστιανικὴ Ἐρησκεία εἰς τοὺς πεποιθότας, χαρὰν ἐπὶ γῆς καὶ χαρὰν ἐν Οὐρανῷ. Χαρὰ εἶναι καὶ τὸ πλάσιον καὶ τὸ περιεχόμενον τῆς ἁγίας ἡμῶν Ἐρησκείας.

Ἄνεστη ἐκ τῶν νεκρῶν ὁ Κύριος καὶ «ἐκ θανάτου πρὸς ζωὴν καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανὸν ἡμᾶς διεβίβασεν»!

«Οὐρανοὶ εὐφρανέσθωσαν, γῆ δὲ ἀγαλλιᾶσθω, ἑορταζέτω δὲ κόσμος ὁρατός τε ἄσπας καὶ ἀόρατος» Χριστὸς γὰρ ἐγγήγερται! ψάλλουσιν οἱ θεοὶ ὕμνηταί τῆς Ἀναστάσεως.

Τὰ πικρὰ σκότι τοῦ ψεύδους καὶ τῆς ἀγνοίας διελύθησαν καὶ διέλαμψε τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν: «Νῦν πάντα πεπληρωταὶ φωτός, οὐρανὸς τε καὶ γῆ καὶ τὰ καταχθόνια»!

Καὶ τοῦτο ὑποσημαίνει ἡ σβέσις τῶν φώτων εἰς τοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς, ὀλίγον πρὸ τῆς τελετῆς τῆς Ἀναστάσεως, καὶ ἡ ἐπακολουθεῖσα μετάδοσις τοῦ φωτός ὑπὸ τῶν ἱε-

ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΩΡΑ Α΄

Στιχηρά Ιδιόμελα
Ήχος Π² Πη

Ζ

με ε ε ε ρον ρο Ν α α το οι τα α α

Ζ

π ο ο ο ο μ ω ν α ρ ε α α σ μ α ε ι ε γ α ρ κ ο ν ρ γ ν ο υ χ α ι χ ι τ ω ν η χ ρ α

Ζ **Δ**

η η γ λ ο ο σ η ρ υ υ η τ α ι ε δ ε σ π ο ο τ η ν ο ρ ω ω ω ν τ α ρ α

Ζ

ρ α α α α με ε ε ε ν ο ν

Ζ

η ε δ ο ο ε α π α α τ ρ ι τ η γ γ ι υ ι ω η γ α γ ε κ α ι ν ο ν
ω ω π ν ε ε ε ε ε ε υ μ α α α α τ ι

1951

Ήχος Π² Πη

Ζ

τ ο υ σ σ η γ λ α β ε σ ι σ ε η α ρ α α ν ο ο ο μ ο υ α ν ε χ ο μ ε ε ν ο ι
κ α τ ο χ η ρ ω σ β ο ο α λ κ ο υ ρ ι ι ι ε ε ι η ε π α

Ζ **Δ**

τ ο υ σ σ η γ λ α β ε σ ι σ ε η α ρ α α ν ο ο ο μ ο υ α ν ε χ ο μ ε ε ν ο ι
κ α τ ο χ η ρ ω σ β ο ο α λ κ ο υ ρ ι ι ι ε ε ι η ε π α

Η ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΤΑΣΧ
ΠΑΡΑΚΛΗΤΗ

ΠΡΑ Α:

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ
ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ

Το πρώτο μέρος της μελέτης αφορά στην εισαγωγή της μελέτης και στην παρουσίαση των σκοπών της. Η μελέτη αυτή πραγματοποιήθηκε στο πλαίσιο της έρευνας που αφορά στην αξιολόγηση των αποτελεσμάτων της μελέτης.

Το δεύτερο μέρος της μελέτης αφορά στην ανάλυση των δεδομένων που συλλεχτήκαν κατά τη διάρκεια της μελέτης. Η ανάλυση αυτή πραγματοποιήθηκε με τη βοήθεια των κατάλληλων στατιστικών μεθόδων.

Το τρίτο μέρος της μελέτης αφορά στην παρουσίαση των αποτελεσμάτων της μελέτης. Τα αποτελέσματα αυτά παρουσιάζονται με τη βοήθεια των κατάλληλων γραφημάτων και таблицών.

Το τέταρτο μέρος της μελέτης αφορά στην συζήτηση των αποτελεσμάτων της μελέτης. Η συζήτηση αυτή πραγματοποιήθηκε με τη βοήθεια των κατάλληλων επιχειρημάτων και παραδειγμάτων.

Το πέμπτο μέρος της μελέτης αφορά στην παρουσίαση των συμπερασμάτων της μελέτης. Τα συμπεράσματα αυτά παρουσιάζονται με τη βοήθεια των κατάλληλων επιχειρημάτων και παραδειγμάτων. Η μελέτη αυτή δείχνει ότι η μελέτη που πραγματοποιήθηκε είναι πολύ σημαντική και ότι τα αποτελέσματά της είναι πολύ ενδιαφέροντα.

Το έκτο μέρος της μελέτης αφορά στην παρουσίαση των προτάσεων της μελέτης. Οι προτάσεις αυτές παρουσιάζονται με τη βοήθεια των κατάλληλων επιχειρημάτων και παραδειγμάτων. Η μελέτη αυτή δείχνει ότι η μελέτη που πραγματοποιήθηκε είναι πολύ σημαντική και ότι τα αποτελέσματά της είναι πολύ ενδιαφέροντα.

τα ετα τε ε ε τουν ποι οι οι με ε ε ε ε ν α η δε

ε σιο ο ο ο ο η η ι ι ι ι σ α α α α τε τα δω δ ε ε ι α προ β α
Κυτση.

τα α τ ο ι Μ α α θ η τα α α α α μ α η δ υ ν α α μ η η ν

η κ λ ε ι ε ι ο ο η δ ω ω δ ε ε ι α γ ε γ ε ε ω ω ω ν α λ

η α ρ α α ζ η η η η α Α α α γ γ ε ε ε ε λ ω ν α λ

α α μ α α υ ρ ο θ υ υ μ ω ι ι ν α ι τ η ρ ω ω θ η α ε
Κυτση.

δ η η γ ω σ α υ υ μ ι ν δ ι ι ι α α τ ω ν π ρ ο β η η η

ω ω ω ω ω μ α α δ η η α α η υ ρ υ φ ι α α

Κυ υ ρ ι ε δ ο ο ο ο ο ε τ α α α σ ο ι ο ι ο ι

1950
1951

Handwritten text at the top of the page, possibly a title or introductory sentence.

Second line of handwritten text.

Third line of handwritten text.

Fourth line of handwritten text.

Fifth line of handwritten text.

Sixth line of handwritten text.

Seventh line of handwritten text.

Eighth line of handwritten text.

Ninth line of handwritten text.

1880
1881

ΩΡΑ Γ' Δ

Στίχος
 Τη ρη μα τα μσε νω τι θα κυρι ε ε ε

συ υ νεσ της υπα αυγη η η η ης μσ

Προ τσ τι μι σ σ σσ σσ Στλ αυ ρσ ζρα τι ω τωνε η αι

ζο ο ν των σ ε ε ε κυ ρι ε ε χι νο ε ραι χι ζρα τι

αι υ α τ ε ε η η η η η η η τ ζ ο ο ο ο ο ο ο ν τ ο α νε

δη σω γαρ στε ε βα νο ο ν υ υ υ θρε ε ε ε ως ο την

Κατά.

γη η ν ζω γρα φη η η σ ας τ ο ι ο ις α α α α χ ν θε ε ε ε σι

υ την χ αι ν αν χ η υ α ζ ο με νο ι ε ε ε φ ο ρ ε ε σ ας ο νε

Κατά.

θε ε χι ο πε ρι βα α λ λ ω ν τ ο ζ ε ε ρ ε ε ε ε ε ω ω ω ω μα

WpA 17 1/2

It is by the nature of the thing that it is not possible to have a more perfect knowledge of the thing than the thing itself.

It is by the nature of the thing that it is not possible to have a more perfect knowledge of the thing than the thing itself.

It is by the nature of the thing that it is not possible to have a more perfect knowledge of the thing than the thing itself.

It is by the nature of the thing that it is not possible to have a more perfect knowledge of the thing than the thing itself.

It is by the nature of the thing that it is not possible to have a more perfect knowledge of the thing than the thing itself.

It is by the nature of the thing that it is not possible to have a more perfect knowledge of the thing than the thing itself.

It is by the nature of the thing that it is not possible to have a more perfect knowledge of the thing than the thing itself.

It is by the nature of the thing that it is not possible to have a more perfect knowledge of the thing than the thing itself.

It is by the nature of the thing that it is not possible to have a more perfect knowledge of the thing than the thing itself.

Handwritten text at the top of the page, possibly a title or introductory paragraph.

Second line of handwritten text.

Third line of handwritten text.

Fourth line of handwritten text.

Fifth line of handwritten text.

Sixth line of handwritten text.

Seventh line of handwritten text.

Eighth line of handwritten text.

Ninth line of handwritten text at the bottom of the page.

1870

1870 1871 1872 1873 1874 1875 1876 1877 1878 1879 1880 1881 1882 1883 1884 1885 1886 1887 1888 1889 1890 1891 1892 1893 1894 1895 1896 1897 1898 1899 1900

1870 1871 1872 1873 1874 1875 1876 1877 1878 1879 1880 1881 1882 1883 1884 1885 1886 1887 1888 1889 1890 1891 1892 1893 1894 1895 1896 1897 1898 1899 1900

1870 1871 1872 1873 1874 1875 1876 1877 1878 1879 1880 1881 1882 1883 1884 1885 1886 1887 1888 1889 1890 1891 1892 1893 1894 1895 1896 1897 1898 1899 1900

1870 1871 1872 1873 1874 1875 1876 1877 1878 1879 1880 1881 1882 1883 1884 1885 1886 1887 1888 1889 1890 1891 1892 1893 1894 1895 1896 1897 1898 1899 1900

1870 1871 1872 1873 1874 1875 1876 1877 1878 1879 1880 1881 1882 1883 1884 1885 1886 1887 1888 1889 1890 1891 1892 1893 1894 1895 1896 1897 1898 1899 1900

1870 1871 1872 1873 1874 1875 1876 1877 1878 1879 1880 1881 1882 1883 1884 1885 1886 1887 1888 1889 1890 1891 1892 1893 1894 1895 1896 1897 1898 1899 1900

1870 1871 1872 1873 1874 1875 1876 1877 1878 1879 1880 1881 1882 1883 1884 1885 1886 1887 1888 1889 1890 1891 1892 1893 1894 1895 1896 1897 1898 1899 1900

1870 1871 1872 1873 1874 1875 1876 1877 1878 1879 1880 1881 1882 1883 1884 1885 1886 1887 1888 1889 1890 1891 1892 1893 1894 1895 1896 1897 1898 1899 1900

1870 1871 1872 1873 1874 1875 1876 1877 1878 1879 1880 1881 1882 1883 1884 1885 1886 1887 1888 1889 1890 1891 1892 1893 1894 1895 1896 1897 1898 1899 1900

ΠΑΡΑ ΟΡΘΗ

$\frac{\alpha}{\beta} = \frac{\alpha \gamma}{\beta \gamma}$
 $\frac{\alpha \gamma}{\beta \gamma} = \frac{\alpha \delta}{\beta \delta}$
 $\frac{\alpha \delta}{\beta \delta} = \frac{\alpha \epsilon}{\beta \epsilon}$
 $\frac{\alpha \epsilon}{\beta \epsilon} = \frac{\alpha \zeta}{\beta \zeta}$

$\frac{\alpha \zeta}{\beta \zeta} = \frac{\alpha \eta}{\beta \eta}$
 $\frac{\alpha \eta}{\beta \eta} = \frac{\alpha \theta}{\beta \theta}$
 $\frac{\alpha \theta}{\beta \theta} = \frac{\alpha \iota}{\beta \iota}$

$\frac{\alpha \iota}{\beta \iota} = \frac{\alpha \kappa}{\beta \kappa}$
 $\frac{\alpha \kappa}{\beta \kappa} = \frac{\alpha \lambda}{\beta \lambda}$
 $\frac{\alpha \lambda}{\beta \lambda} = \frac{\alpha \mu}{\beta \mu}$

$\frac{\alpha \mu}{\beta \mu} = \frac{\alpha \nu}{\beta \nu}$
 $\frac{\alpha \nu}{\beta \nu} = \frac{\alpha \xi}{\beta \xi}$
 $\frac{\alpha \xi}{\beta \xi} = \frac{\alpha \omicron}{\beta \omicron}$

$\frac{\alpha \omicron}{\beta \omicron} = \frac{\alpha \pi}{\beta \pi}$
 $\frac{\alpha \pi}{\beta \pi} = \frac{\alpha \rho}{\beta \rho}$
 $\frac{\alpha \rho}{\beta \rho} = \frac{\alpha \sigma}{\beta \sigma}$

$\frac{\alpha \sigma}{\beta \sigma} = \frac{\alpha \tau}{\beta \tau}$
 $\frac{\alpha \tau}{\beta \tau} = \frac{\alpha \upsilon}{\beta \upsilon}$
 $\frac{\alpha \upsilon}{\beta \upsilon} = \frac{\alpha \phi}{\beta \phi}$

$\frac{\alpha \phi}{\beta \phi} = \frac{\alpha \chi}{\beta \chi}$
 $\frac{\alpha \chi}{\beta \chi} = \frac{\alpha \psi}{\beta \psi}$
 $\frac{\alpha \psi}{\beta \psi} = \frac{\alpha \omega}{\beta \omega}$

$\frac{\alpha \omega}{\beta \omega} = \frac{\alpha \delta \alpha}{\beta \delta \alpha}$
 $\frac{\alpha \delta \alpha}{\beta \delta \alpha} = \frac{\alpha \delta \beta}{\beta \delta \beta}$
 $\frac{\alpha \delta \beta}{\beta \delta \beta} = \frac{\alpha \delta \gamma}{\beta \delta \gamma}$

$\frac{\alpha \delta \gamma}{\beta \delta \gamma} = \frac{\alpha \delta \delta}{\beta \delta \delta}$
 $\frac{\alpha \delta \delta}{\beta \delta \delta} = \frac{\alpha \delta \epsilon}{\beta \delta \epsilon}$
 $\frac{\alpha \delta \epsilon}{\beta \delta \epsilon} = \frac{\alpha \delta \zeta}{\beta \delta \zeta}$

Handwritten musical notation on a staff with lyrics: $\nu \alpha \alpha \alpha \alpha \tau \sigma$ τον $\alpha \theta \alpha \nu \alpha \tau \sigma \sigma \nu$ $\delta \nu$ γο $\sigma \nu$ ηε

Handwritten musical notation on a staff with lyrics: ποι $\sigma \iota \sigma \iota$ η η η η καν $\nu \gamma$ ηι $\chi \alpha \tau \omega$ ηροο $\delta \sigma \sigma \nu$

Handwritten musical notation on a staff with lyrics: τες εν $\tau \sigma$ ηωρα $\nu \epsilon$ $\epsilon \epsilon \epsilon$ ζα $\alpha \alpha$ $\alpha \alpha \nu \rho \omega \omega \omega$

Handwritten musical notation on a staff with lyrics: σαν $\nu \gamma$ τα $\alpha \nu \tau \alpha$ ηα $\alpha \sigma \chi \omega \nu \nu \epsilon$ $\delta \sigma$ $\sigma \sigma \sigma \sigma \sigma \sigma$

Handwritten musical notation on a staff with lyrics: $\sigma \sigma \sigma$ α α α σ $\Sigma \omega \tau \eta \eta$ η η η η η $\mu \omega \omega \omega \nu$ $\delta \epsilon \epsilon \epsilon$

Handwritten musical notation on a staff with lyrics: $\epsilon \epsilon \epsilon \epsilon \epsilon$ γω $\omega \omega \nu$ α $\beta \epsilon \sigma \alpha \nu \tau \sigma \iota \varsigma$ $\eta \alpha \alpha \alpha \alpha \alpha$

Handwritten musical notation on a staff with lyrics: $\tau \sigma \rho$ $\tau \eta$ η η η α α α $\mu \alpha \rho \tau \iota$ $\epsilon \epsilon$ α α $\alpha \nu \tau \alpha$ α α α α $\alpha \nu$

Handwritten musical notation on a staff with lyrics: την $\sigma \sigma$ ηω $\omega \delta$ γω $\omega \omega$ $\sigma \iota$ τα α $\epsilon \epsilon \epsilon \epsilon \epsilon$ θη $\tau \eta \tau \epsilon \nu \epsilon$

Handwritten musical notation on a staff with lyrics: ηρω $\eta \delta$ α $\nu \alpha$ α $\zeta \alpha$ $\sigma \iota$ $\epsilon \epsilon$ $\epsilon \epsilon$ $\epsilon \epsilon$ $\epsilon \epsilon$ $\epsilon \epsilon$ $\epsilon \epsilon$ $\epsilon \epsilon$ $\epsilon \epsilon$

1880
18 Martiou 1858

ΩΡΑ Θ!

Ήχος ΔΙ

Στίχος Δι ε με ρι σκντοτα ι ματι χ μσ ε αυ

του υ ε πι τον ι ματι σμονμσ ε βαλονμνη η ρονα

Ο οτε ε σε ζα αυ ρω ηροο ση λω σα αν πα ρα α α νο ο ο ο

μοι τον Κυ ρι ο ο ο ον τη η ης ο ο ο ο η ης ε

βο ο α ας ηροο αυ τσ σ σ σ Τι υ μα ας ε ε ε λυ υ

πη η η σα η εν τει ι νη πα ρω ω ρ γι ι ι σα

προ ε ε μσ α τω ε ε ρ ρυ σα α του μα ας ε ι

θλι ι ψε ε ε ωι υ νυ ν τι ι μα αν τα πο δε δο ο τε πονη

ρ α αν τι ι ι α γ α α θω ω ω ω αν τι ζυ ο ο

Handwritten text at the top of the page, possibly a title or introductory notes.

Handwritten text block with some markings above it.

Handwritten text block with some markings above it.

Handwritten text block with some markings above it.

Handwritten text block with some markings above it.

Handwritten text block with some markings above it.

Handwritten text block with some markings above it.

Handwritten text block with some markings above it.

Handwritten text block with some markings above it.

Handwritten text block at the bottom of the page.

ΣΗΜΕΡΟΝ ΚΡΕΜΑΤΑΙ ΕΠΙ ΕΥΔΩ

Ηχος Π β Π α *Κιτάρι*
 υ ε ε Δ ο ο ο ο ε α Π α α τρι ι ι ι
 υα α ι α ι υ ι υ ω α γ ι ι ι ι ω ω Π ν ε ε ε ε

ε ε ε υ μ α α τ ι ι ι

Ηχο υ υ υ υ υ υ υ ν υ α ι α ι α α ε ι υ α ι α ι α ι τ ο ι

α ε α ι ω ω ω ω ν α α τ ο ν α ι ω ω ω ν ω ω ν α α μ η ν ε

Σ η η με ε ε ρ ο ν ι ρ ε μ α α τ α ι α ι ε η τ ι ε υ υ υ υ υ υ

γ ο α ρ ο ε ν υ υ δ α α σ ι ι τ η ν γ η η ι ρ ε μ α α α α α α

Σ τ ε φ α ν ο ν ε ε α ι α ν θ ω ω ω ω ν ι τ ε ρ ι τ ι ι ι ι θ ε ε τ α ι

Κιτάρι

 ο τ ω ν Α γ γ ε λ ω ν Β α α σ ι ι ι χ ε ε ε

СМЕРТНОЕ ЗАВЕЩАНИЕ

Я, нижеподписавшийся, в здравии и уме, не находясь под влиянием
никакого принуждения, страха или обмана, завещаю и передаю
в наследство моему сыну, Ивану Ивановичу, принадлежащее мне
имущество, а именно: дом № 12 по улице Пушкина, в городе
Санкт-Петербурге, и все находящееся в нем имущество, включая
мебель, посуду, книги и прочие вещи, а также все мое
движимое имущество, включая наличные деньги, ценные бумаги
и прочие вещи, и все, что к этому имуществу принадлежит
по праву собственности, в том числе права требования и
иные права, принадлежащие мне по закону или по договору.

Настоящее завещание составлено мною в двух экземплярах, один из которых
я оставляю себе, а другой передаю в наследство моему сыну, Ивану
Ивановичу, и все, что к этому имуществу принадлежит по праву
собственности, в том числе права требования и иные права,
принадлежащие мне по закону или по договору.

Составлено в Санкт-Петербурге, в доме № 12 по улице Пушкина,
в присутствии свидетелей: Иван Иванович, сын завещателя, и
двух свидетелей: Иван Петрович и Мария Ивановна.

Завещатель: Иван Иванович, сын завещателя, и все, что к этому
имуществу принадлежит по праву собственности, в том числе
права требования и иные права, принадлежащие мне по закону
или по договору.

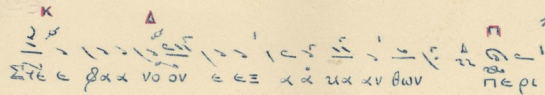
Составлено в Санкт-Петербурге, в доме № 12 по улице Пушкина,
в присутствии свидетелей: Иван Иванович, сын завещателя, и
двух свидетелей: Иван Петрович и Мария Ивановна.

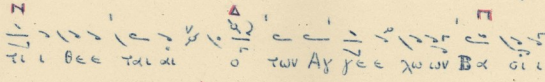
Завещатель: Иван Иванович, сын завещателя, и все, что к этому
имуществу принадлежит по праву собственности, в том числе
права требования и иные права, принадлежащие мне по закону
или по договору.

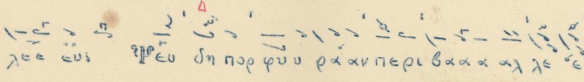
Составлено в Санкт-Петербурге, в доме № 12 по улице Пушкина,
в присутствии свидетелей: Иван Иванович, сын завещателя, и
двух свидетелей: Иван Петрович и Мария Ивановна.

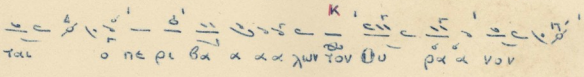
Завещатель: Иван Иванович, сын завещателя, и все, что к этому
имуществу принадлежит по праву собственности, в том числе
права требования и иные права, принадлежащие мне по закону
или по договору.

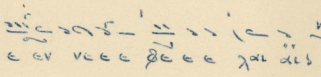
Составлено в Санкт-Петербурге, в доме № 12 по улице Пушкина,
в присутствии свидетелей: Иван Иванович, сын завещателя, и
двух свидетелей: Иван Петрович и Мария Ивановна.

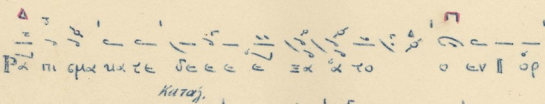

 ΣΤΕ Ε ΘΑΧ ΝΟΟΝ Ε ΕΞ ΧΑ ΧΑ ΧΥ ΘΩΝ

 ΤΙ Ι ΘΕΕ ΤΑΙ ΧΙ Ο ΤΩΝ ΑΥ ΓΕΕ ΧΩΩΝ ΒΑ ΟΙΙ

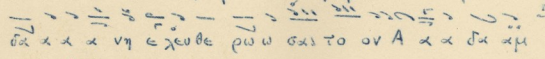

 ΓΕΕ ΕΥΙ ΨΕΥ ΘΗ ΠΟΡ ΦΥΣ ΡΑ ΧΥ ΠΕΡΙ ΒΑΧΑ ΧΑ ΧΕ ΟΙΙ

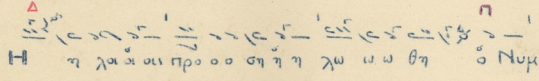

 ΤΑΙ Ο ΠΕΡΙ ΒΑ ΧΑ ΧΑ ΧΩΩΝ ΤΟΥ ΘΟΥ ΡΑ ΧΑ ΝΟΝ

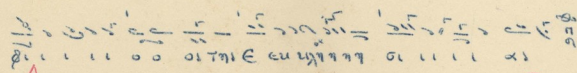

 Ε ΟΥ ΝΕΕΕ ΘΕΕΕΕ ΧΑΙ ΧΙΙ

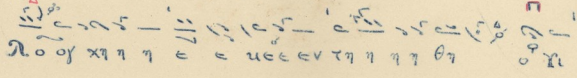

 ΡΑ ΠΙ ΟΜΑ ΧΙ ΖΕ ΔΕΕΕ ΕΞ ΧΑ ΤΟ Ο ΟΥ Ι ΟΡ

Κιταζ.

 ΔΑ ΧΑ Χ ΝΗ Ε ΧΕΥΘΕ ΡΩΩ ΣΑΙ ΤΟ ΟΥΝ Α ΧΑ ΔΑ ΧΜ

 Η Ν ΓΑ ΧΑ ΟΙ ΠΟ Ο Ο ΣΗ Η Ν ΧΩ Ω Ω ΘΗ Ο ΝΥΧ

 ΔΙ Ι Ι Ι Ο Ο ΟΙ ΤΗ Ε ΕΥ ΜΗ Η Η Η ΣΙ Ι Ι Ι ΧΙ

 ΡΟ ΟΥ ΧΗ Η Η Ε Ε ΝΕΕ ΕΝ ΤΗ Η Η Η ΘΗ

The first part of the paper is devoted to a discussion of the general principles of the theory of the function $f(z)$. It is shown that if $f(z)$ is analytic in a domain D , then it is also analytic in any subdomain D' of D . This is a fundamental property of analytic functions.

In the second part, we consider the problem of the continuation of an analytic function. Suppose that $f(z)$ is analytic in a domain D_1 and is extended to a larger domain D_2 . The question arises: under what conditions can this process be repeated indefinitely?

The third part of the paper is devoted to the study of the singularities of analytic functions. It is shown that if $f(z)$ has a singularity at z_0 , then it cannot be analytic in any neighborhood of z_0 . The nature of the singularity (removable, pole, or essential) depends on the behavior of $f(z)$ as z approaches z_0 .

Finally, in the fourth part, we discuss the application of the theory of analytic functions to the solution of problems in physics and engineering. For example, the theory of conformal mappings is used to solve problems in hydrodynamics and electrostatics.

ρέων ἐκ τῆς ἀκοιμήτου κακίδης, μὲ τὴν χαράσανον ἀναφάνησιν: «Δεῦτε λάβετε φῶς ἐκ τοῦ ἀνεσπέρου Φωτός...»

*
Συνεπληρώθησαν ἤδη τρεῖς ἡμέραι ἐν τῷ τάφῳ.—Ἀπὸ τῆς ὥρας τῆς Σταυρώσεως, 3 μ.μ., μέχρι τῆς δόσεως τοῦ ἡλίου τῆς Παρασκευῆς, εἶναι ἡ πρώτη ἡμέρα. Ἀπὸ τῆς δόσεως τοῦ ἡλίου τῆς Παρασκευῆς μέχρι τῆς δόσεως τοῦ ἡλίου τοῦ Σαββάτου εἶναι ἡ δευτέρα ἡμέρα. Καὶ ἀπὸ τῆς δόσεως τοῦ Σαββάτου ἀρχίζει ἡ τρίτη ἡμέρα.—Καὶ «τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ» ἀνέστη ὁ Κύριος, («κατὰ τὰς Γραφάς»).

Ἀστρατόμορος
Ἄγγελος, ἐπὶ τοῦ Λέθου τοῦ Παναγιῶτου Τάφου καθήμενος, ἐπληροφόρησε περὶ τοῦτου τὰς ἀγίας Γυναίκας καὶ ἐσπευσαν ἀκείναι ἵνα μεταδώσῃν τὴν εἰδήσιν τῆς χαρᾶς εἰς τοὺς θεοσυβημένους μαθητάς τοῦ Κυρίου καὶ τοὺς ἄλλους πιστοὺς.

«Καὶ ἰδοὺ Ἰησοῦς ἀπήγγειλεν αὐταῖς λέγων· Χαίρετε!...»
«Πορευομένην δὲ αὐτῶν, ἰδοὺ τινας τῆς κουστοδίας, ἐλθόντες εἰς τὴν πόλιν, ἀπήγγειλαν τοῖς ἀρχιερεῦσι τὰ γενόμενα».

Ἦσους καὶ ἠσφαλισμένοι, οἱ πρόκριτοι τοῦ λαοῦ ἐνηθύνοντο διὰ τὰ μωκρὰ ἔργα των! Καὶ τώρα, ἰδοὺ! Οἱ ἔθιοι οἱ στρατιῶται των ἀγγέλλουν τὴν Ἀνάστασιν Ἐκείνου! Ὡ! ποῖα μετάνοιας! Ὡ! ποῖα θεία रिπη ἀνέτρεψε

τὰ σχέδια των καὶ τοὺς ἐπλήρωσεν ἀπογνώσεως! Καὶ ποῖα ἀνάστασις καὶ τόνωσις ἐλπίδων διὰ τοὺς μαθητάς καὶ ὁπαδοὺς τοῦ Κυρίου!

Καὶ «ἔδωκαν ἀργύρια ἱκανὰ τοῖς στρατιώταις—οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι—λέγοντες: Εἴπατε, ὅτι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, νυκτὸς ἐλθόντες, ἔκλεψαν αὐτὸν, ἡμῶν κοιωμένων». Ἄλλ' ἢ ἡ Ἀνάστασις τοῦ Λυτρωτοῦ εἶναι γεγονός, καὶ οὐδ' εἶται τοῦ Σατανᾶ αἱ δυνάμεις δὲν θὰ ἰσχύσουν νὰ τὴν συγκαλύψουν!..

*
«Ἐγένετο τὸ καθαρτήριο Πάσχα καὶ αὐτὴς ἐκ τοῦ Τάφου ὁρατὸς δικαιοσύνης ἔλαμψεν ἡμῖν ἥλιος!»
Καὶ εἶναι πᾶσον «ἡ κλητὴ καὶ ἀγία» αὕτῃ ἡμέρᾳ «βασιλεὺς καὶ κυρία» εἶναι «εορτῶν εορτὴ καὶ πανήγυρις πανηγύρεων»!

Εἶναι ἡμέρα, ποὺ ὑποσημαίνει καὶ τὴν ἰδίαν ἡμῶν ἀνάστασιν καὶ ἀπολύτρωσιν εἶναι ἡμέρα, ποὺ μᾶς πτεῖλει, ὅτι καὶ ἡμεῖς θὰ γίνωμεν μέτοχοι καὶ κοινωνοὶ τῆς αἰωνίου καὶ ἀκατάλυτου Βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Καὶ διὰ τοῦτο οἱ πολῖται τῆς χριστιανικῆς πίστεως, ὡς θεοφειγεῖς φωστῆρες, ἀεὶ δυσμῶν καὶ βορρᾶ καὶ θαλάσσης καὶ ἐώας, συγκεντρῶνται νοερῶς περὶ τὸν τόπον τοῦ Μαρτυρίου καὶ κλίνουσι γόνυ πλήρεις εὐλαβείας πρὸ τοῦ Τάφου, ἀπὸ τοῦ ὁποῦ ἐξέλαμψε τὸ φῶς τῆς δικαιοσύνης, τὸ φῶς τὸ λύτρωσιν τῆς λυ-

ΤΟ ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ ΜΑΣ

17-23 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1955

17. Κυριακὴ τοῦ Πάσχα: † Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου.—Μάρκ. 16 (ιστ'), 18.—Πράξ. 11(σ'), 1-8. Ἰωάν. 1(σ'), 1-17.—Συμεὼν Ἐπισκόπου Πρωτοδὸς Ἱερου., Ἀγαπητοὶ Πάπα Ρώμης, Ἀδοσιανὸ κλπ. Μαρτύρων.—Ἐὐ ἀπόγευμα: Ὁ Ἐσπερινὸς τῆς Ἀγάπης: Ἰωάν. 20(κ'), 19-25.

18. Δευτέρα Διακαινησίμου: Ἰωάννου καὶ Ἀδωνάσιος Ὁσίου. (Ἰάλλεται καὶ ἡ μεταθέσις Ἀκολοῦθια τοῦ Πατριάρχου Γεηγορίου τοῦ Ε'.—Πράξ. 1(σ'), 12-17, 21-25. Ἰωάν. 1(σ'), 18-28. Ἐβρ. 7(ς') 26-8, (η'), 7.—Ἀναστάσιμα Β' Ἡ-Χου.

19. Τρίτη Διακαινησίμου: Παντοκράτορος Ἱερομόντου.—Πράξ. 2(β'), 14-21. Αουκ. 24(κδ'), 12-35.—Ἀναστάσιμα Γ' Ἡ-Χου.

20. Τετάρτη Διακαινησίμου: Θεοδώρου Τριγινᾶ Ὁσίου, Ζαχαρίου Ἀποστόλου.—Πράξ. 2(β'), 22-37. Ἰωάν. 1(σ'), 35-52.—Ἀναστάσιμα Δ' Ἡ-Χου.

21. Πέμπτη Διακαινησίμου Ἰανουαρίου Ἱερομόντου.—Πράξ. 7(β'), 38-43. Ἰωάν. 3(γ'), 1-15.—Ἀναστάσιμα Πλ. Α' Ἡ-Χου.

22. Παρασκευὴ Διακαινησίμου: † τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς Θεοδώρου Συκεῶτου Ὁσίου, Ναθαναὴλ Ἀποστόλου.—Πράξ. 3(γ'), 1-8. Ἰωάν. 2(β'), 12-22.—Ἀναστάσιμα Πλ. Β' Ἡ-Χου.

23. Ἑξάβητον Διακαινησίμου: † Γεωργίου Τροπαιοφόρου Μεγαλομάρτυρος.—Πράξ. 3(γ'), 11-16. 12(β'), 1-11. Ἰωάν. 3(γ'), 22-33.—Ἀναστάσιμα Πλ. Δ' Ἡ-Χου.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ

(24 Ἀπριλίου 1955)

Κυριακὴ τοῦ Θωμᾶ (*ντιπάσχα): Ἐωθινὸν Α' [Ματθ. 28(κη'), 1-20].—Πράξ. 5(ς'), 12-20. Ἰωάν. 20(κ'), 19-31.—Ἐκισόβητ Ὁσίας, Σάβα Στρατηλάτου.

124

πης, τὸ φῶς τῆς ζωῆς τὸ ἄφθαρτον!
 Ἄς συνέλθωμεν οἱ ἄνθρωποι! Ἄς
 συνέλθωμεν τὴν σημερινὴν τῆς ἀγίας
 Ἀναστάσεως ἡμέραν! «Λαμπρυνθῶμεν τῇ
 πανηγύρει καὶ ἀλλήλους περιπτύξωμεθα»!
 Καί, οἰκειοποιούμενοι τὴν ἐκ τοῦ Τάφου
 τοῦ Κυρίου ἀνατείλασαν χαράν, ἃς ἐγ-
 κολοπιθῶμεν τὴν ἀγάπην «καὶ τοῖς μισού-
 σιν ἡμᾶς συγχωρήσωμεν πάντα τῇ Ἀνα-
 στάσει», ὅπως ὠρανότατα ψάλλει ἡ ἀγία
 μας Ἐκκλησία σήμερον, «καὶ οὕτω βοήσω-
 μεν: Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν
 θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ
 τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζῶν χα-
 ρισάμενος». X. Δ.

ΠΑΣΧΑΛΙΝΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ

Ὅταν τελοῦν οἱ Ἑβραῖοι τὸ ἰδικόν των,
 τὸ τυπικόν, Πάσχα, ὁ νεότερος εἰδὸς τῆς οἰ-
 κογενείας; ἐρωτᾷ, ἐν ᾧ ὅλοι εἶναι σνηθροί-
 σμνοι γύρω ἀπὸ τοῦ πασχαλίου τραπέζι,
 καὶ ζητεῖ νὰ μάθῃ τὴν αἰτίαν τῆς εορτῆς.
 Καὶ ὁ γεροντότερος, ἢ ὁ ἀρχηγὸς τῆς οἰκο-
 γενείας, δηγεῖται πῶς ὁ Κύριος διεφύλαξε
 τὸν Ἰσραηλιτικὸν λαὸν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ διε-
 βίβασεν αὐτὸν διὰ μέσον τῆς Ἐρυθρᾶς θα-
 λάσσης ἀπὸ τῆς δούλειας εἰς τὴν ἐλευθερίαν.

Ὅταν οἱ χριστιανοὶ εορτάζον τὸ Πά-
 σχα τὸ ἰδικόν των, τὸ πραγματικόν, λαμβά-
 νουν, ἄρα γε, τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐνθυμηθοῦν
 καὶ οἱ ἴδιοι καὶ νὰ διδάξουν καὶ εἰς τὰ
 τέκνα των, ὅτι ὁ Κύριος ἔδωκεν Ἐαυτὸν
 Θυσίαν ἐπὲρ ἡμῶν καὶ διὰ τοῦ Αἱματός Του
 ἐκαθάρισε τὴν ἰδικὴν μας ἀκαθαρσίαν
 καὶ ἐτι διὰ τοῦ Θανάτου τοῦ Κυρίου
 ἐνίκηθη ὁ Θάνατος καὶ διὰ τῆς Ἀναστά-
 σεώς Του ἐδόθη καὶ πάλιν εἰς ὅλους ἡμᾶς
 τὸν πιστεύοντα εἰς Αὐτὸν ἡ χάρις τῆς
 Ἀπολυτρώσεως, ἢ νίκῃ ἐναντίον τῆς ἁμαρ-
 τίας, ἢ αἰώνιος Ζωὴ καὶ Βασιλεία;

Εἶναι ἡ εορταστικὴ συγκέντρωσις καθὲ
 χριστιανικῆς οικογενείας, κατὰ τὴν μεγά-
 λην αὐτὴν Ἠμέραν τῆς Ἀναστάσεως, ἢ

ἀφορμὴ διὰ νὰ ἐνθυμηθοῦν ὅλοι, ὅτι, τόσον
 «ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν
 Υἱὸν Αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ
 πιστεύων εἰς Αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχη
 ζωὴν αἰώνιον». — Ἀλλὰ χρησιμοποιεῖται
 ἐπαρκῶς καὶ ἐπωφελῶς αὐτὴ ἡ λαμπρὰ εὐ-
 καιρία, ἰδίως διὰ νὰ διδαχθοῦν οἱ νεότεροι;

*

Σκέψου ὀλίγον, Χριστιανέ.

Ἀπὸ τοῦ γεγονότος τὸ ὅποιον εορτάζο-
 μεν σήμερον ἄνομόσθη Κυριακὴ ἢ πρώτη
 ἡμέρα τῆς εβδομάδος, ποῦ ἀντικατέστησε
 τὸ Σάββατον, κατὰ τὸ ὅποιον ἀνε-
 παύοντο οἱ πιστοὶ τῆς Π. Διαθήκης.

Κάθε Κυριακὴν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἀφη-
 κες τὴν ἐργασίαν σου, πῶς ἐπέρασε διὰ
 σέ; Τὴν ἐχρησιμοποίησες διὰ νὰ λατρεύ-
 σης τὸν Κύριον, διὰ νὰ ἀκούσῃς τὸν θεῖον
 λόγον, διὰ νὰ μελετήσῃς τὸ θέλημα τοῦ
 Θεοῦ, διὰ νὰ ἐξετάσῃς τὸν ἑαυτόν σου,
 διὰ νὰ διδάξῃς τὰ τέκνα σου καὶ τοὺς
 ἄλλους συγγενεῖς σου, οἱ ὅποιοι ἔχον
 ἀνάγκην ἀπὸ τὴν διδασκαλίαν σου καὶ
 ἀπὸ τοῦ παραδείγματός σου, διὰ νὰ βοηθήσῃς
 τοὺς πάσχοντα καὶ διὰ νὰ θρῆψῃς — μὲ
 μίαν λέξιν — τὴν ψυχὴν σου; Ἡ μήπως
 καὶ αὐτὴ ἀκόμη ἡ Κυριακὴ τοῦ Πάσχα
 εἶναι μὴ ἀφορμὴ ἀταξίων καὶ κραυτᾶλης
 καὶ μέθης ἁμαρτωλῆς, ἀπὸ τὴν ὁποίαν
 μολύνεται καὶ ἀσθενεῖ ἡ ψυχὴ;

Σκέψου καὶ κάμε τὸ καθήκόν σου,
 Χριστιανέ, καὶ βάλε μίαν καλὴν ἀρχὴν
 ἀπὸ σήμερον εἰς τὴν ζωὴν σου. Ἀγία-
 σον τὴν σημερινὴν ἡμέραν καί, ἀπὸ σή-
 μερον, πᾶσαν Κυριακὴν καὶ ἐπίσημον
 τῆς πίστεώς μας εορτήν.

Δι' ἑ. τ. ἀφορμὴ τὴν «ΦΩΝΗΝ ΚΥΡΙΟΥ»
 ἀπευθυντίον:
 Αἴθεο. Πρωτ. Ἐμμ. Γ. Μυτιληναῖον
 Ἰασιού 1, Ἀθήνας. (Τηλέφ. 72.112).

Ἐπιτεθῆναι Τυπογραφείου:
 Τ.μ. Ρούτσας, Ἰωάννου Ἀποστόλου 4.